

[Margrete Auken]

sea bed disposal. Han var vist ikke uenig med mig i, at det var bedst, hvis man kunne lade være med den slags. Men hvad vil du have, vi skal gøre, sagde han. Vi skal jo af med det. Jeg forsikrer, at det var frydefuldt at kunne svare, at det virkelig ikke er vores problem. Det måtte de minsandten klare selv, siden de nu så letsindigt havde påført sig det. Vi, der havde holdt os fri af den slags, skulle i hvert fald ikke undgælde, hvad vi jo ville komme til, om verdenshavet blev belastet. Så var det, at han mumlede noget om, at vi godt kunne være lidt mere solidariske, selv om vi havde været så heldige at undgå stadset.

Jeg kan høre her, at der stadig sidder en lille orm og gnaver hos regeringspartierne, sandsynligvis også hos fremskridtspartiet og måske hos en og anden socialdemokrat. De er stadig væk ængstelige for, at vi er gået glip af en fordel, i hvert fald en økonomisk. Da mange af disse partier er villige til at risikere ikke så lidt, hvis det giver mønter, spiller den med økonomien en nok så stor rolle som den med usikkerheden ved driften og tvivlen ved affaldsbortskaffelsen, og hvilke andre ting vi andre følelsesmennesker lader os skræmme af.

Da vi i SF helst vil fejre Danmarks held med så stor og uforbeholden deltagelse som muligt, er det mig en ekstra glæde at kunne fortælle regeringen, at selv hvad pengene angår, har vi været smadderheldige. Det er nemlig slet ikke rigtigt, hvad energiministeriets embedsmænd har fundet ud af, nemlig at man ifølge de rygter, der er sluppet ud, skal kunne få et 1000 MW værk for 8 mia kr. Det bliver i hvert fald mindst dobbelt så dyrt.

Beviset ligger såmænd meget klart et sted, hvor miljøministeriet selv har præsenteret os for det. Det værk, ministeriet har brugt som bevis på, at sikkerheden kan komme i orden, nemlig det omdiskuterede og endnu ikke byggede Sizewell i England, er budgetteret til 16 mia kr., altså det dobbelte bare på budgettet. Og ser vi til USA, er de oppe i endnu højere priser, i gennemsnit 21 mia kr. Og det er i 1982-kroner – elværkernes 8 mia kr. er i 1983-kroner.

De amerikanske elværkers eget forskningsinstitut har dertil erklæret, at alle de kraftværker, man bygger i fremtiden, vil være dyrere, ja, Komanov mener endda helt op til ca. 80 pct., end dem, man bygger nu. Selv

atomindustriens lobby, Atomic Industrial Forum, indrømmer, at der ikke mere er nogen økonomisk fordel ved a-kraft. Så altså et ekstra til lykke til ministeren med, at ministeriet endnu ikke har publiceret den rapport, der lyder mildt sagt tvivlsom.

Vi har virkelig noget at fejre, og jeg synes, vi skal gøre det herinde ved hurtigst muligt at få vedtaget dette forslag, så vi har gjort os helt klar såvel til festen som til en energiplanlægning, vores omverden vil misunde os og vore efterkommere vil takke os for.

Birgith Mogensen (CD):

Størsteparten af både østlige og vestlige industrilande har for længst bygget a-kraftværker og benytter fortsat denne enestående miljørene og billigste form for energi i rigt mål, bl.a. fordi kernekraft giver disse landes industrier en konkurrencefordel over for de lande, som nødvendigvis må bruge langt dyrere og miljøforurenende energiformer såsom kul og olie, der kræver dyre anlæg for at afdæmpe miljøvirkningerne af svovldioxid m.v.

Det er fortsat CDs politik, at vi på et eller andet tidspunkt bør bygge kernekraftværker på dansk jord, og vi mener, at ja-beslutningen kan tages inden 1990, idet en meget stor del af vore kraftværker vil være nedslidt omkring år 2000.

CD er i hele sin levetid gået stærkt ind for etablering af danske kernekraftværker, men vi må erkende, at vi ikke har været dygtige nok til at overbevise den danske befolkning om dette vort standpunkt, eller sagt på en anden måde: visse politiske partier, OOA og flere organisationer har med uhyrlige skræmme-kampagner formået at få den største del af befolkningen til at sammenligne kernekraft med atombomben. Dette er lykkedes fuldt ud, til trods for at der indtil dato ikke er sket ét eneste dødsfald internationalt set på grund af kernekraftværker, hvoraf nogle har eksisteret i mere end 28 år. Hvor mange er døde eller syge på grund af overvældende forbrug af kul og olieenergi? Ja, jeg spørger bare. Jeg har naturligvis ikke antallet, men enhver i denne sal ved, at dette tal er enormt stort.

Jeg vil også pege på, at stemningen i Sverige har ændret sig meget stærkt, siden man i Sverige for nogle år siden folkeafstemte sig til, at alle svenske kernekraftværker skulle